

Scénář k rozhlasové reportáži - ZŠ Lázně Bohdaneč

1. vstup:

PhDr. Miloš Charbuský, učitel, vysokoškolský profesor, kronikář a hrdý občan Lázní Bohdaneč se narodil 9. listopadu 1946. Své město opustil pouze jednou. Psal se rok 1968, první sovětsí vojáci vstoupili do země, a pan Charbuský byl zrovna na cestě do Jugoslávie.

Pamětník:

„Já jsem jedním z posledních vlaků opouštěl Československo. A když jsem dojel o půlnoci do Budapešti, měli státní svátek, tak jsem se šel projít, vidím ohňostroj, vracím se a můj vlak nikde.“

2. vstup:

Jen těžko si dovedeme představit, jak stresující je být o půlnoci v cizí zemi, jít se protáhnout a poté nenajít svůj vlak.

Pamětník:

„Našel jsem ho na odstavné koleji a vojáci nám řekli, že Maďarsko je ve válečném stavu s Československem, což byl pro mě obrovský, obrovský šok.“

„oddělili ty Čechoslováky a byli jsme internováni v Kapošváru.“

„A potom nás zase přešoupli do Kopřivnice.“

„Ale řeknu, že Jugoslávská strana se o nás velmi dobře postarala.“

3. vstup:

Pan Charbuský byl vlastně tehdy zatčen. Dostal se ale přes všechna úskalí do Jugoslávie?

Pamětník:

„Do Daruvaru jsem dojel a už jsem pracoval.“

„V lázeňském městečku Daruvar v Chorvatsku.“

„Já jsem tam pracoval jako korektor v českých novinách, které byly vydávány českou menšinou.“

4. vstup:

Když se o rok později, tedy v roce 1969, vrátil z Jugoslávie do Čech, dostal nabídku pracovat v zahraničí. =8s

Pamětník:

„A právě v roce 1969 se uzavřely hranice“

„Měl jsem nabídku studovat v Roningenu, v Holandsku, protože tam jsem měl kolegu. Já jsem se vrátil domů, a já Vám řeknu proč. Já jsem s maminkou jezdil na hroby jejích rodičů a já jsem si neuměl představit, že už by toto nebylo. Že bych tu maminku, tatínka, tady nechal.“

5. vstup:

Svůj život Miloš Charbuský zasvětil pedagogické činnosti na pardubické univerzitě a historii svého města.

Pamětník:

„Život utek... ale snad ještě něco je před námi...“